

maaske lidt mindre Tillid til Ministeren, men jeg er ikke saa sikker paa, at han saa frejdigt vilde gøre det, naar det skulde være paa forventet Tillægsbevilling. Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører, vil jeg dog være særlig tilfreds med, at Ministeren har udtalt, at han er berettiget dertil, og at han mulig vilde bruge denne sin Ret, selv om Rigsdagen ikke var samlet. Det er jo nemlig ikke sikkert, at Rigsdagen er samlet, saaledes som den ærede Ordfører gik ud fra, i det Øjeblik da en saadan Foranstaltning kræves. Jeg vil saa blot endnu gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at en saadan Forceren af Arbejderne ikke blot kunde være ønskelig for at støtte de arbejdsløse, men at det er noget, der baade nu og til enhver Tid vil kunne være fornuftigt, ogsaa rent økonomisk set, for Staten. Jeg mindes her en Udtalelse, jeg fik en Gang fra en af vore maaske allerdygtigste Forretningsmænd. Han sagde til mig: Jeg vil give Dem det Raad: De skal altid udvide Deres Forretning i de daarlige Tider. For det første naar De derved, at saa har De udvidet den, naar de gode Tider komme, og de komme altid ret hurtigt efter de daarlige Tider. Ved Siden deraf gør De noget godt ved at lade Arbejdet udføre i den Tid, og endelig kan De sikkert gaa ud fra, at De faar Deres Arbejde billigt udført. Det var et Raad, om hvilket jeg maatte sige, at det var jo et meget godt Raad, det lød altsammen meget rigtigt. Det er blot et Raad, som de private som Regel ikke ere i Stand til at følge, fordi særlig deres Forretninger, der ere i Udvikling og bringe forøget Fart i det økonomiske Liv, maa bygge paa Kredit, og det er den, de mangle i de daarlige Tider. Det er derfor et udmærket Raad for Kapitalister. Vedkommende var kapitalstærk, han kunde gøre det og kunde raade andre kapitalstærke Mænd dertil. Nu mener jeg, at Staten i Virkeligheden ogsaa er kapitalstærk nok til at følge dette Raad. Det, vi ved vort Forslag have villet slaa fast, er, at det kunde være meget rigtigt, om Staten gjorde sig det til Regel at forcere sine Arbejder i en arbejdsløs Tid og saa til Gengæld, at den mindskede det i arbejdsrige Tider. Med disse Bemærkninger skal jeg tage Forslaget tilbage, idet jeg haaber, at den højtærede Minister ogsaa uden denne Anmærkning vil føle sig opfordret til, hvis der er nogen Anledning dertil — og det vil der sikkert blive — at følge den Opfordring, der skulde ligge i vort Forslag.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 6 udenfor Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Op-hold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

P. Knudsen: Jeg har begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til det Samraad, som findes i Betænkningen under Nr. 245, og som angaar Bygningen af Lokomotiver her i Landet. Om dette Spørgsmaal havde den ærede Ordfører Ordet for nylig og gjorde gældende, at hvis vi skulde bygge Lokomotiver her i Landet, maatte vi have en større Beskyttelse for Industrien end nu, og det vilde Reformpartiet paa ingen Maade gaa med til. Jeg vil dertil bemærke, at disse Udtalelser passe kun, for saa vidt der er Tale om den private Industri, og da jeg ikke tager Sigte paa den, men paa, at det skal være Staten, som bygger sine Lokomotiver, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse. Det falder bort, naar det er Staten, der bygger sine Lokomotiver.

Den højtærede Minister, som havde Ordet i Gaar angaaende denne Sag, sagde ikke meget om den, men henviste til sine tidligere Udtalelser herom, og jeg skal derfor henholde mig til, hvad der, saa vidt jeg erindrer, er blevet sagt tidligere i denne Sag af Ministeren. Saa vidt jeg husker, gjorde Ministeren den Gang den Indvending, at vort Forbrug af Lokomotiver her i Landet vistnok var for ringe til, at Produktionen kunde bære Oprettelsen af en Fabrik, endvidere vare de Lokomotiver, vi skulde bruge, for uensartede, saa at man stadig maatte have ny Modeller, og det vilde blive for kostbart. Jeg har i Sommer ovre i Sverige anstillet nogle Undersøgelser over dette Spørgsmaal, som jeg vil tillade mig at fremsætte. Jeg var nemlig paa Rejse i Sverige og benyttede Lejligheden til at se paa den Fabrik, som ligger ved Trollhättan, og hvor de forarbejde Lokomotiver. Jeg troede, at denne Fabrik udelukkende var anlagt paa Lokomotivfabrikation, og da det er et meget stort Etablissement, havde jeg det Indtryk, at her maatte foregaa en meget stor Fabrikation af Lokomotiver. Da jeg kom derind, saa jeg imidlertid, at denne Fabrikation kun var en Del af det Arbejde, som udførtes der. Den havde mange andre Arbejder for, den havde Anlæg af Vandværker og alt, hvad dertil hører af Jernarbejde, Turbineanlæg og Fabrikation af en hel Del andre Maskiner, saa at selve